

ΕΤΟΣ 69ον

6 Ιουνίου 2021

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 23 (3549)

Η ΠΙΣΤΗ ΑΛΛΑΖΕΙ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟ

Ο κόσμος μας κινείται μέ ταχύτητες πού δέν μπορούμε νά κατανοήσουμε ή νά προσεγγίσουμε. Τήν ίδια στιγμή, βλέπουμε οί όποιες έξελίξεις νά μάς βρίσκουν άνίκανους νά τίς διαμορφώσουμε. Άκόμη καί όταν έχουμε τό δικαίωμα νά συμμετέχουμε σ' αυτές, αισθανόμαστε άναγκασμένοι νά άκολουθούμε τίς όδούς του κόσμου καί δέν είμαστε έτοιμοι νά τίς συνδιαμορφώσουμε. Όσοι πιστεύουμε στόν Θεό έχουμε ένα όνομα καί μία ιδιότητα. Είμαστε χριστιανοί. Τό όνομα όμως είναι γιά τόν κόσμο μας ιδιωτική υπόθεση, ενώ ή ιδιότητά μας δέν έμπνέει πάντοτε τή ζωή μας, ώστε νά αλλάξουμε οί ίδιοι καί νά βοηθήσουμε καί τόν κόσμο νά αλλάξει.

Φανέρωση τής αλήθειας

Οί άπόστολοι Παύλος καί Σίλας βρέθηκαν στους Φιλίππους, στή σημερινή Καβάλα τής Μακεδονίας μας. Η παρουσία τους έκανε τούς είδωλολάτρες τής περιοχής νά άναφωνήσουν: «Αυτοί οί άνθρωποι ταραζουν τήν πόλη μας» (Πράξ. 16,20). Η χριστιανική τους ιδιότητα δέν έμεινε κρυφή, αλλά μέ τήν παρουσία τους έκαναν τήν εκεί τοπική κοινωνία νά άναρωτιέται γιά τόν έαυτό της, γιά τά συμφέροντά της, γιά τήν αλήθεια πού διακήρυτταν οί δύο Άπόστολοι. Καί αυτό προκαλούσε ταραχή στίς συνειδήσεις, στή ζωή τους, στόν τρόπο πού είχαν μάθει νά πιστεύουν. Ό Παύλος καί ό Σίλας άνατάραξαν τήν πόλη διότι άρνήθηκαν νά ύποταχτούν στά δαιμόνια τής μαντείας, τής φιλοχρηματίας, τής θρησκευτικής έκμετάλλευσης, τά όποια μέσα από μία παιδίσκη, «μαντευομένη», όπως τή χαρακτηρίζει ό συγγραφέας τών Πράξεων, έκμεταλλεύονταν τήν ανθρώπινη εύπιστία πρός όφελος τών κυρίων του κοριτσιου. Καί ό Παύλος έβγαλε τά δαιμόνια αυτά από τήν ύπαρξή της, μέ άποτέλεσμα νά χαθούν εκείνα πού τά δαιμόνια άντιπροσώπευαν: ή έξαπάτηση, ή παράδοση τών ανθρώπων

Ο ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Πράξ. ις' 16-34)

Θαυμαστή ἀπελευθέρωση τοῦ Παύλου καί τοῦ Σίλα

Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, ἐγένετο δὲ πορευομένων ἡμῶν εἰς προσευχὴν παιδίσκην τινὰ ἔχουσαν πνεῦμα πύθωνος ἀπαντῆσαι ἡμῖν, ἣτις ἐργασίαν πολλὴν παρεῖχε τοῖς κυρίοις αὐτῆς μαντευομένη. Αὕτη κατακολουθήσασα τῷ Παύλῳ καὶ τῷ Σίλα ἔκραξε λέγουσα· οὗτοι οἱ ἄνθρωποι δοῦλοι τοῦ Θεοῦ τοῦ ὑψίστου εἰσίν, οἵτινες καταγγέλλουσιν ἡμῖν ὁδὸν σωτηρίας. Τοῦτο δὲ ἐποίει ἐπὶ πολλὰς ἡμέρας. Διαπονηθεὶς δὲ ὁ Παῦλος καὶ ἐπιστρέψας τῷ πνεύματι εἶπε· παραγγέλλω σοι ἐν τῷ ὀνόματι Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐξελθεῖν ἀπ' αὐτῆς. Καὶ ἐξῆλθεν αὐτῇ τῇ ὥρᾳ. Ἰδόντες δὲ οἱ κύριοι αὐτῆς ὅτι ἐξῆλθεν ἢ ἐλπὶς τῆς ἐργασίας αὐτῶν, ἐπιλαβόμενοι τὸν Παῦλον καὶ τὸν Σίλαν εἴλκυσαν εἰς τὴν ἀγορὰν ἐπὶ τοὺς ἄρχοντας, καὶ προσαγαγόντες αὐτοὺς τοῖς στρατηγοῖς εἶπον· οὗτοι οἱ ἄνθρωποι ἑκταράσσουσιν ἡμῶν τὴν πόλιν Ἰουδαῖοι ὑπάρχοντες. Καὶ καταγγέλλουσιν ἔθνη ἃ οὐκ ἐξέστιν ἡμῖν παραδέχεσθαι οὐδὲ ποιεῖν Ῥωμαίοις οὖσι. Καὶ συνεπέστη ὁ ὄχλος κατ' αὐτῶν. Καὶ οἱ στρατηγοὶ περιρρήζαντες αὐτῶν τὰ ἱμάτια ἐκέλευον ῥαβδίζειν, πολλὰς τε ἐπιθέντες αὐτοῖς πληγὰς ἔβαλον εἰς φυλακὴν, παραγγείλαντες τῷ δεσμοφύλακι ἀσφαλῶς τηρεῖν αὐτούς· ὃς παραγγελίαν τοιαύτην εἰληφώς ἔβαλεν αὐτοὺς εἰς τὴν ἐσωτέραν φυλακὴν καὶ τοὺς πόδας αὐτῶν ἠσφαλίσατο εἰς τὸ ζύλον. Κατὰ δὲ τὸ μεσονύκτιον Παῦλος καὶ Σίλας προσευχόμενοι ὕμνουν τὸν Θεόν· ἐπηκροῶντο δὲ αὐτῶν οἱ δέσμοι. Ἄφνω δὲ σεισμὸς ἐγένετο μέγας, ὥστε σαλευθῆναι τὰ θεμέλια τοῦ δεσμωτηρίου, ἀνερόχθησάν τε παραχρῆμα αἱ θύραι πᾶσαι καὶ πάντων τὰ δεσμὰ ἀνέθη. Ἐξυπνος δὲ γενόμενος ὁ δεσμοφύλαξ καὶ ἰδὼν ἀνερωγμένας τὰς θύρας τῆς φυλακῆς, σπασόμενος μάχαιραν ἔμελλεν ἐαυτὸν ἀναιρεῖν, νομίζων ἐκπεφευγῆναι τοὺς δεσμίους. Ἐφώνησε δὲ φωνῇ μεγάλῃ ὁ Παῦλος λέγων· μηδὲν πράξης σεαυτῷ κακόν· ἅπαντες γάρ ἐσμεν ἐνθάδε. Αἰτήσας δὲ φῶτα εἰσεπήδησε, καὶ ἐντρομος γενόμενος προσέπεσε τῷ Παύλῳ καὶ τῷ Σίλα, καὶ προαγαγὼν αὐτοὺς ἔξω ἔφη· κύριοι, τί με δεῖ ποιεῖν ἵνα σωθῶ; οἱ δὲ εἶπον· πιστευσον ἐπὶ τὸν Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, καὶ σωθήσῃ σὺ καὶ ὁ οἶκός σου. Καὶ ἐλάλησαν αὐτῷ τὸν λόγον τοῦ Κυρίου καὶ πᾶσι τοῖς ἐν τῇ οἰκίᾳ αὐτοῦ. Καὶ παραλαβὼν αὐτοὺς ἐν ἐκείνῃ τῇ ὥρᾳ τῆς νυκτὸς ἔλουσεν ἀπὸ τῶν πληγῶν, καὶ ἐβαπτίσθη αὐτὸς καὶ οἱ αὐτοῦ πάντες παραχρῆμα, ἀναγαγὼν τε αὐτοὺς εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ παρέθηκε τράπεζαν, καὶ ἠγαλλιάσατο πανοικί πεπιστευκῶς τῷ Θεῷ.

στό σκοτάδι καὶ ἡ ἱκανοποίησις τῶν συμφερόντων τῶν ἐκμεταλλευτῶν. Καὶ ἐνῶ φυλακίστηκαν, ὁ Θεὸς τοὺς ἔβγαλε ἀπὸ τὸν τάφο τῆς κοινωνικῆς ἀπόρριψης, διότι δὲν λησμονεῖ ὅποιους παλεύουν γιὰ ἐκεῖνον.

Δέν εἶναι τό κακό ἡ ἐπιλογὴ

Πῶς μπορούμε σήμερα νά ἀναταράξουμε τὴ ζωὴ τοῦ κόσμου; Πρωτί-
τως μέ τὴν ἀταλάντευτη πίστη μας στὸν Χριστό καὶ τὴν τήρησι τῶν

Μετάφραση τῆς Ἀποστολικῆς περικοπῆς

Μιά ἡμέρα πού πηγαίναμε στήν προσευχή, ἔτυχε νά συναντήσουμε μιὰ δούλη πού εἶχε μαντικό πνεῦμα, ἡ ὁποία ἀπέφερε πολλά κέρδη στους κυρίους της, μέ τίς μαντεῖες της. Αὐτή ἀκολούθησε τόν Παῦλο καί τόν Σίλα καί φώναζε καί ἔλεγε: Αὐτοί οἱ ἄνθρωποι εἶναι δούλοι τοῦ Θεοῦ τοῦ Ὑψίστου καί μᾶς κηρύττουν τήν ὁδό τῆς σωτηρίας. Αὐτό τό ἔκανε ἐπί πολλές ἡμέρες, ὅποτε ὁ Παῦλος γεμάτος ἀγανάκτηση γύρισε καί εἶπε στό πνεῦμα: Σέ διατάσω στό ὄνομα τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ νά ἐξέλθεις ἀπ' αὐτήν. Καί ἀμέσως ἐξῆλθε. "Ὅταν εἶδαν οἱ κύριοι τῆς δούλης ὅτι χάρθηκε ἡ ἐλπίδα τῶν κερδῶν τους, ἔπιασαν τόν Παῦλο καί τόν Σίλα καί τούς ἔσυραν στήν ἀγορά στους ἄρχοντες. "Ὅταν δέ τούς ὁδήγησαν στους στρατηγούς, εἶπαν: Αὐτοί οἱ ἄνθρωποι, πού εἶναι Ἰουδαῖοι, προκαλοῦν ταραχές στήν πόλη μας καί κηρύσσουν ἔθιμα, τά ὁποῖα δέν ἐπιτρέπεται ἐμεῖς πού εἴμαστε Ρωμαῖοι νά τά δεχθοῦμε καί νά τά ἐφαρμόσουμε." Ἐτσι ὄρμησε ὁ ὄχλος ἐναντίον τους, οἱ δέ στρατηγοί ἔσχισαν τά ἐνδύματά τους καί διέταξαν νά τούς ραβδίσουν. Ἀφοῦ λοιπόν τούς τραμάτισαν βαριά, τούς ἔβαλαν στή φυλακή καί διέταξαν τόν δεσμοφύλακα νά τούς φρουρεῖ μέ ἀσφάλεια. Αὐτός, ὕστερα ἀπό τή διαταγή αὐτή, τούς ἔβαλε στήν ἐσωτερική φυλακή καί τά πόδια τους τά ἀσφάλισε στήν ξυλοπέδη. Κατά τά μεσάνυχτα, ὁ Παῦλος καί ὁ Σίλας προσεύχονταν καί ὑμνοῦσαν τόν Θεό, τούς ἄκουγαν δέ καί οἱ φυλακισμένοι. Ξαφνικά, ἔγινε ἕνας μέγας σεισμός, ὥστε νά σαλευθοῦν τά θεμέλια τῆς φυλακῆς, ἀμέσως δέ ἀνοίχθηκαν ὅλες οἱ πόρτες καί λύθηκαν τά δεσμά ὅλων. Ἀμέσως ξύπνησε ὁ δεσμοφύλακας· καί μόλις εἶδε ἀνοικτές τίς θύρες τῆς φυλακῆς, ἔβγαλε τό σπαδί του καί ἦταν ἔτοιμος νά αὐτοκτονήσει, ἐπειδή νόμιζε ὅτι εἶχαν δραπετεύσει οἱ φυλακισμένοι. Ἀλλ' ὅμως ὁ Παῦλος φώναξε μέ δυνατή φωνή καί εἶπε: Μήν κάνεις κανένα κακό στόν ἑαυτό σου, γιατί ὅλοι εἴμαστε ἐδῶ. Ὁ δεσμοφύλακας, ἀφοῦ ζήτησε φῶτα, εἰσῆλθε μέσα στή φυλακή καί κατατρομαγμένος ἔπεσε στά πόδια τοῦ Παύλου καί τοῦ Σίλα. Ἐτσι, ἀφοῦ τούς ἔβγαλε ἔξω, εἶπε: Κύριοι, τί πρέπει νά κάνω γιά νά σωθῶ; Αὐτοί εἶπαν: Πίστεψε στόν Κύριο Ἰησοῦ Χριστό καί θά σωθεῖς σύ καί ἡ οἰκογένειά σου, κήρυξαν δέ τόν λόγο τοῦ Κυρίου σέ αὐτόν καί σέ ὀλόκληρη τήν οἰκογένειά του. Ἀμέσως λοιπόν τούς πῆρε ἐκείνη τήν ὥρα τῆς νύκτας καί τούς ἔπλυνε τίς πληγές τους, ἐν συνεχείᾳ δέ ἀμέσως βαπτίσθηκε, αὐτός καί οἱ δικοί του, καί ἀφοῦ τούς ἀνέβασε στό σπίτι του καί τούς παρέδωσε γεῦμα, χαιρόταν μέ ὅλη τήν οἰκογένειά του πού εἶχε πιστέψει στόν Θεό.

(Ἀπό τή νέα ἔκδοση: Ἡ Καινή Διαθήκη, τό πρωτότυπο κείμενο μέ νεοελληνική ἀπόδοση
τοῦ ὁμοτ. καθηγ. Χρ. Βούλγαρη, ἔκδ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ)

ἐντολῶν του. Τήν ἴδια στιγμή μέ τό νά μήν ὑποτασσόμαστε στό ψέμα καί τήν εὐκολία πού ὁ πολιτισμός προβάλλει ὡς στάση ζωῆς. Νά μήν ἀφήνουμε τό κακό νά περνᾷ ὡς ἡ μόνη ἐπιλογή. Νά διακρίνουμε τήν ἀλήθεια καί νά μαρτυροῦμε περί αὐτῆς. Καί νά μή νικιοῦμαστε ἀπό τά πάθη μας, ἀλλά νά παλεύουμε ὥστε ἡ χριστιανική μας ιδιότητα νά φωτίζει κι ἐμᾶς καί

6 Ιουνίου 2021: ΚΥΡΙΑΚΗ ΣΤ' ΑΠΟ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ
«Η θεραπεία τοῦ ἐκ γενετῆς τυφλοῦ». Ἰλαρίωνος ὀσίου τοῦ νέου,
ἡγουμένου τῆς μονῆς τῶν Δαλμάτων († 845).

Ἦχος: πλ. α' – Ἐσθθινόν: Η' – Ἀπόστολος: Πράξ. ιστ' 16-34 – Εὐαγγέλιον: Ἰω. θ' 1-38.

Η ΕΠΟΜΕΝΗ ΚΥΡΙΑΚΗ: 13 Ιουνίου, τῶν Ἁγίων 318 Πατέρων.

Ἀπόστολος: Πράξ. κ' 16-18, 28-36 – Εὐαγγέλιον: Ἰω. ιζ' 1-13.

ὄσους συναναστρεφόμαστε, ἀνεξαρτήτως προσωπικοῦ κόστους. Εἶναι δεδομένη βεβαίως ἡ ταραχή. Μισεῖ τό φῶς ὁ κόσμος. Μισεῖ τό ξεβόλεμα τοῦ ἀπό τίς συνήθειες τῆς ἀμαρτίας. Μισεῖ τήν ἀλήθεια γιά τόν ἑαυτό του πού ἀποκαλύπτεται μέσα ἀπό τό κριτήριο πού γεννᾷ ἡ χριστιανική ζωή. Ἐλέγχεται ὅποιος βλέπει μιά ζωή πού δέν λυγίζει στό ψεύτικο, ἀλλά παραμένει ἀκέραιη καί δυναμική.

Πρωτίσως χριστιανοί

Ἄν ἡ κοινωμία μας δέν ἀναταράζεται εἶναι γιατί, ἐκτός τῶν ἄλλων, λησμονήσαμε τήν προτεραιότητα τῆς χριστιανικῆς μας ιδιότητος. Τυφλωθήκαμε ἀπό τήν ἀπουσία τοῦ ἡθους τῆς βασιλείας τοῦ Θεοῦ ἐντός μας καί δέν ἔχουμε νά διδάξουμε τίποτε στούς ἄλλους. Ἐμεῖς ἀφήνουμε στήν ἄκρη τό χρέος μας ἔναντι τοῦ κόσμου. Κι ἐκεῖνος, μέ τή σειρά του, παραμένει ἀπαθῆς μπροστά στόν Χριστό. Ἀπαθῆς στήν ἀγάπη. Ἀπαθῆς στήν ἀλήθεια.

Ἄς ἐπιστρέψουμε σ' αὐτό πού ἡ πίστη μᾶς δίνει καί τότε θά δοῦμε κοντά μας νά ταράζονται τά λιμνάζοντα ὕδατα τοῦ κόσμου. Γιατί ἡ χριστιανική μας ιδιότητα δέν ἔγκειται μόνο στήν πορεία πρός τήν αἰωνιότητα. Ὅδηγεῖ σέ ἀνατροπή ὅλα τά πρότυπα ζωῆς τά ὅποια ἀφίστανται τῆς γνησιότητος. Καί τότε κάποιοι θά ἀφυπνιστοῦν. Ἰσως ὄχι οἱ πολλοί, ἰδίως στίς μέρες μας. Ἡ ἐλπίδα ὁμως εἶναι στήν Ἐκκλησία καί στήν ἀποστολή της. Ἀκόμη καί γιά τούς λίγους. Χριστός ἀνέστη! Ἀληθῶς ἀνέστη!

π. Θ. Μ.

ΟΜΙΛΙΑ ΤΗΣ «ΦΩΝΗΣ ΚΥΡΙΟΥ»: Κάθε Σάββατο καί ὥρα 6.00 μ.μ. γίνεται τό κήρυγμα τῆς «Φωνῆς Κυρίου», στόν Ἱ. Ναό Ἁγίας Εἰρήνης (ὁδ. Αἰόλου), Αθήνα.

«ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ», εβδομαδιαῖο φύλλο ὀρθοδόξου πίστεως καί ζωῆς τῆς «Ἀποστολικῆς Διακονίας» τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος». Ἰασιῦ 1, 115 21*Αθήνα. Ἐκδότης - Διευθυντής: Μητροπολίτης Φαναρίου Ἀγαθάγγελος. Σύνταξη, τηλ. 210.7272.331. Διεκπεραίωση, τηλ. 210.7272.388. Ὑπό τῶν ἱερῶν ναῶν διανέμεται δωρεάν. Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας.

Ἡ «ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ» σ' ὅλο τόν κόσμο μέσω Διαδικτύου: www.apostoliki-diakonia.gr
